Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, judecător – Martînenco Veaceslav

Dosarul nr. 3r-355/25

2-25065512-02-3r-17062025

D E C I Z I E

27 octombrie 2025 mun. Chișinău

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele completului, judecător Sîrbu Victoria

judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Donțu Ion, în interesele lui Loghin Sergiu,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, din 03 iunie 2025,

emisă în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de avocatul Donțu Ion în interesele lui Loghin Sergiu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la aplicarea măsurilor provizorii, prin suspendarea executării deciziei și a dispoziției

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 12 mai 2025, avocatul Donțu Ion, acționând în interesele lui Loghin Sergiu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, solicitând suspendarea executării Deciziei nr. 26 din 25 martie 2025 și a Dispoziției nr. 23 din 25 martie 2025 emise de această autoritate.

În motivarea cererii s-a menționat că, la 12 februarie 2025, funcționarul vamal - Lusciov Serghei, inspector principal în cadrul PVFI 2010 Sculeni, Biroul Vamal Centru, a emis Decizia de regularizare nr. 220 în privința lui Loghin Sergiu, stabilind o datorie vamală în sumă de 210 550,8 lei, calculată pentru faptul că autovehiculul „**********”, n/î *****, înmatriculat în Italia, nu ar fi fost scos din Republica Moldova în termen, fiind plasat anterior sub regim vamal de admitere temporară.

Subliniază faptul că decizia de regularizare nr. 220 a fost recepționată de Loghin Sergiu la 20 februarie 2025, iar la 18 martie 2025 acesta a depus o cerere prealabilă la Serviciul Vamal, solicitând anularea integrală a deciziei.

Reclamantul menționează că, la 31 martie 2025, a primit de la bancă un SMS prin care era informat că Serviciul Vamal – Biroul Vamal Centru i-a blocat conturile bancare.

Ulterior, la 02 aprilie 2025, Loghin Sergiu a recepționat prin poștă Decizia nr. 26 din 25 martie 2025 privind declanșarea executării silite a datoriei vamale, precum și Dispoziția nr. 23 din 25 martie 2025 privind suspendarea operațiunilor la conturile sale bancare.

De altfel, reclamantul a subliniat că, atât Decizia nr. 26, cât și Dispoziția nr. 23 au fost contestate la 04 aprilie 2025, în termenul legal, fiind solicitată suspendarea executării acestora.

Totuși, prin răspunsul nr. 28/11-4806 din 11 aprilie 2025, Serviciul Vamal a respins atât cererea prealabilă, cât și contestația.

Reclamantul susține că, la emiterea Deciziei nr. 26 privind executarea silită, nu s-a verificat dacă Decizia de regularizare nr. 220 îndeplinea condițiile legale pentru a produce efecte, având în vedere că aceasta a fost contestată în termen și existau motive temeinice pentru anularea sa.

Deoarece nu este de acord cu răspunsul Serviciului Vamal din 11 aprilie 2025, reclamantul a remarcat că la 12 mai 2025 a depus o acțiune în contencios administrativ, cu privire la anularea Deciziei de regularizare nr. 220 din 12 februarie 2025 și anularea datoriei vamale de 210 550,8 lei, precum și suspendarea executării Deciziei nr. 23 și 26 din 25 martie 2025, până la soluționarea definitivă a litigiului.

Suplimentar, reclamantul a conchis că Serviciul Vamal a examinat cazul în mod unilateral și incomplet, fără a stabili adevăratul proprietar al vehiculului „**********” ***** și fără a analiza motivele pentru care autovehiculul nu a fost scos din țară în termen, astfel că, concluziile din Decizia de regularizare nr. 220 nu ar corespunde realității, iar dacă faptele ar fi fost corect stabilite, soluția ar fi fost alta.

Totodată, acesta subliniază că executarea silită a sumei de 210 550,8 lei este imposibil de realizat din cauza situației financiare precare și a termenului scurt de achitare, iar blocarea conturilor bancare îi afectează grav posibilitatea de a-și acoperi cheltuielile esențiale (chirie, credite, utilități, hrană) punând în pericol dreptul său la un trai decent.

Reclamantul consideră că menținerea executării silite ar produce un prejudiciu ireparabil și ar lipsi de efect util o eventuală hotărâre favorabilă a instanței. Prin urmare, suspendarea executării actelor administrative contestate este necesară și pe deplin justificată.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 03 iunie 2025, cererea depusă de avocatul Donțu Ion în interesele lui Loghin Sergiu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la aplicarea măsurilor provizorii, prin suspendarea executării Deciziei nr. 26 din 25 martie 2025 și a Dispoziției nr. 23 din 25 martie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea recurentului:

La 10 iunie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut la art. 242 Cod administrativ*), avocatul Donțu Ion, acționând în interesele lui Loghin Sergiu, a declarat recurs împotriva

încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, din 03 iunie 2025, solicitând anularea acesteia și emiterea unei noi încheieri prin care să fie admisă cererea cu privire la suspendarea actelor administrative.

În esență, prin cererea de recurs, reiterând circumstanțele de fapt privind emiterea și efectele actelor administrative a căror suspendare se solicită, recurentul susține că instanța de fond a respins neîntemeiat cererea de aplicare a măsurilor provizorii, respectiv suspendarea executării Deciziei nr. 26 din 25 martie 2025 și a Dispoziției nr. 23 din 25 martie 2025, emise de Serviciul Vamal al Republicii Moldova, or, instanța nu a ținut cont de faptul că pe rol se află acțiunea intentată de Loghin Sergiu împotriva Serviciului Vamal, având ca obiect anularea acestor acte administrative individuale defavorabile.

De asemenea, recurentul a remarcat că, la emiterea Deciziei nr. 26 din 25 martie 2025 privind declanșarea executării silite a datoriei vamale, a penalităților, amenzilor și a contravalorii mărfurilor în privința lui Loghin Sergiu, nu a fost verificat faptul dacă Decizia de regularizare nr. 220 din 12 februarie 2025 (*care a stat la baza atât a acestei decizii, cât și a Dispoziției nr. 23 din 25 martie 2025*), îndeplinea condițiile legale pentru anulare, revocare sau modificare, deși fusese contestată în termen și existau motive întemeiate pentru anulare.

Suplimentar, recurentul a menționat că s-a atras atenția asupra faptului că unul dintre temeiurile invocate în acțiunea de contencios administrativ îl constituie examinarea unilaterală și incompletă a cauzei de către Serviciul Vamal, care nu a stabilit cine este, în realitate, proprietarul autovehiculului „**********” n/î ***** și nici motivele pentru care acest vehicul nu a fost scos din Republica Moldova în termen de către Loghin Sergiu.

În aceste condiții, concluziile reținute în Decizia de regularizare nr. 220 din 12 februarie 2025, potrivit cărora Loghin Sergiu nu ar fi scos în termen autovehiculul de pe teritoriul Republicii Moldova, nu corespund circumstanțelor reale ale cazului. O decizie diferită ar fi fost posibilă dacă informațiile ar fi fost examinate în mod corect și complet.

În altă ordine de idei, recurentul a reiterat faptul că, executarea silită a sumei de 210 550,80 lei este imposibil de realizat în mod efectiv de către Loghin Sergiu, având în vedere resursele sale financiare limitate și obligația de achitare într-un termen scurt.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului și a motivelor invocate în recurs, Completul de contencios administrativ consideră necesar de a respinge cererea de recurs și a menținere încheierea instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul, iar conform alin. (2)-(4) al aceluiași articol, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces. Decizia prin care se soluționează recursul împotriva încheierii judecătorești se motivează în scris. După finalizarea procedurii de soluționare a recursului împotriva încheierii judecătorești, dosarul judiciar se transmite instanței competente în termen de 3

zile.

Conform art. 241 alin. (1), (3) Cod administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi. Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, din actele cauzei rezultă că, prin Decizia de regularizare nr. 220 din 12 februarie 2025, emisă de Biroul Vamal Centru al Serviciului Vamal, s-a imputat lui Loghin Sergiu o datorie vamală în cuantum de 210 550,8 lei, pentru nescoaterea de pe teritoriul Republicii Moldova, în termenul legal, a autovehiculului model „**********”, n/î *****, înmatriculat în Republica Italiană și aflat sub regim vamal de admitere temporară.

Ulterior, prin Decizia Biroului Vamal Centru nr. 26 din 25 martie 2025, s-a dispus declanșarea procedurii de executare silită în privința debitorului Loghin Sergiu, prin aplicarea modalităților de executare silită a datoriei vamale, majorărilor de întârziere (penalităților) amenzilor și a contravalorii mărfurilor potrivit art. 128 Cod vamal.

De asemenea, conform Dispoziției nr. 23 din 25 martie 2025, a fost dispusă suspendarea operațiunilor la conturile bancare deținute de Loghin Sergiu.

Nefiind de acord cu acțiunile organului vamal, și totodată soluția pârâtului în ordinea procedurii prealabile, Loghin Sergiu a înaintat o cerere de chemare în judecată cu privire la anularea Deciziei de regularizare nr. 220 din 12 februarie 2025, anularea datoriei vamale de 210 550,8 lei, precum și suspendarea executării Deciziei nr. 23 și a Dispoziției nr.26 din 25 martie 2025, până la soluționarea definitivă a litigiului.

Totodată, în speță, avocatul Donțu Ion, acționând în interesele lui Loghin Sergiu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova, cu privire la suspendarea executării Deciziei nr. 26 din 25 martie 2025 și a Dispoziției nr. 23 din 25 martie 2025.

La caz, prin încheierea din 03 iunie 2025, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a executării actelor administrative.

În materie de drept, potrivit art. 214 alin. (1) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3).

Conform art. 172 alin. (1) Cod administrativ, daca un act administrativ individual defavorabil este contestat cu cerere prealabilă, autoritatea publică, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, poate suspenda executarea lui până la finalizarea procedurii prealabile, iar conform alin. (2) din norma citată, motivele suspendării sunt: a) existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil; b) existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, Completul judiciar conchide că, la dispunerea suspendării actelor administrative urmează a fi constatate obligatoriu existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

Atât cazul bine justificat, cât și paguba a cărei iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actelor administrative, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, așadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existența acestor condiții nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator – existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului defavorabil, Completul de judecată reține că, prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actelor administrative individual defavorabil, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză, care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actelor administrative.

La caz, potrivit cererii de suspendare și cererii de recurs, partea a reiterat prevederile art. 214 și art. 172 alin. (2) lit. a) și b) Cod administrativ, prin prisma neelucidării complete a circumstanțelor referitor la mijlocul de transport, care în esență ridică suspiciuni rezonabile asupra legalității actelor contestate, dar și că aplicarea măsurilor de executare silită de către organul vamal în baza deciziei de regularizare prejudiciază material reclamantul.

Cu toate acestea, alegațiile asupra faptului cine este proprietarul autovehiculului „**********” n/î ***** și a motivelor pentru care vehiculul nu a fost scos în termen din Republica Moldova, nu pot fi reținute de instanța de recurs, întrucât acestea urmează a fi analizate la etapa cercetării fondului cauzei, fiind prematură o expunere în această privință la etapa examinării chestiunii privind suspendarea executării actului administrativ contestat, or, la această fază a procesului, la momentul examinării chestiunii cu privire la suspendarea executării actului administrativ, instanța nu poate atinge chestiuni ce vizează legalitatea materială al actului administrativ, cărora instanța urmează a le da o apreciere la examinarea fondului.

Totodată, efectuând o analiza sumară a actelor administrative contestate, Colegiul judiciar denotă că acesta conține atât descrierea circumstanțelor de fapt, cât și se indică normele legale, care în opinia autorității publice au fost încălcate de reclamant/recurent.

Deci, la etapa dată a procesului, fără a prejudicia fondul cauzei, reieșind studiul sumar al înscrisurilor dosarului, în limita împuternicirilor acordate de legiuitor la soluționarea chestiunii de suspendare a executării actelor administrative contestate, Colegiul judiciar nu a stabilit existența suspiciunilor serioase și rezonabile privind legalitatea Deciziei Biroului Vamal Centru nr. 26 din 25 martie 2025, privind declanșarea procedurii de executare silită, precum și a Dispoziției nr. 23 din 25 martie 2025, privind

suspendarea operațiunilor la conturile bancare.

Or, actele administrative se bucură de prezumția de legalitate, de prezumția de veridicitate și prezumția de autenticitate, de unde decurge principiul că actul administrativ este executoriu din oficiu (*executio ex officio*) și imediat, el fiind însuși titlul executoriu, fără a mai fi nevoie de învestirea lui cu formulă executorie, atât timp cât judecătorul nu a intervenit pentru a paraliza executarea sau pentru a-l anula.

Prin urmare, Completul judiciar conchide că, cererea de suspendare a actelor administrative contestate în cauză, prin prisma suspiciunilor serioase și rezonabile privind ilegalitatea actelor contestate, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

De asemenea, cu referire la condiționarea suspendării actului administrativ contestat de existența unui caz bine justificat, cât și a iminenței producerii pagubei, întrucât eventual producerea unei pagube trebuie să fie o consecință directă a cazului bine justificat, instanța de recurs reține că, la caz, nu s-a confirmat necesitatea suspendării actului administrativ contestat, așa cum prin probele administrate, nu se justifică cazul de suspendare și nu denotă iminența producerii pagubei ca consecință directă a nesuspendării.

În context, Completul specializat reține că scopul aplicării celui de al doilea temei prevăzut de legislator, pentru suspendarea actelor administrative contestate, este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătorești, iar pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

De altfel, deși recurentul a invocat lipsa resurselor financiare necesare, termenul scurt de plată și blocarea conturilor bancare care ar genera dificultăți financiare, instanța de recurs constată că aceste aspecte nu au fost dovedite suficient pentru a justifica aplicarea măsurilor provizorii.

În același sens, Completul specializat urmează să accentueze că, circumstanțele invocate de avocatul Donțu Ion în interesele lui Loghin Sergiu nu sunt plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ, ce ar justifica suspendarea executării actului contestat, nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie și dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente.

Sub acest aspect, instanța de recurs reține că, în speță nu sunt întrunite nici prevederile art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ, or, contrar prevederilor art. 93 Cod administrativ, reclamantul nu a prezentat careva probe confirmative, care ar demonstra existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil va afecta activitatea desfășurată de către acesta, astfel că instanța de judecată este în imposibilitate să dispună suspendarea actului administrativ numai în baza simplei invocări de către reclamant a prevederilor art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

În opinia instanței de recurs, solicitarea de suspendare a fost formulată fără a fi detaliată și argumentată existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii

ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, iar trimiterea reclamantului la iminența unui risc de producere al unui prejudiciu ireparabil prin perturbarea activității reclamantului, Completul judiciar o califică drept una ipotetică or în acest sens, reclamantul revendică încălcarea unor drepturi care nu pot fi valorificate la momentul intentării acțiunii.

Astfel, elementul cu privire la iminența survenirii unui prejudiciu ireparabil nu a fost argumentat și nici probat în regim suficient de obiectiv și convingător, deși sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit reclamantului.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că, cererea de suspendare a actului administrativ contestat la caz din motivele invocate, nu își găsește suportul de fapt și de drept, aceasta în mod just fiind respinsă de către instanța de fond.

Or, din cererea înaintată nu sunt identificate, la această fază a procesului, niciunul din temeiurile de suspendare indicate în art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

Cu atât mai mult, reclamantul nu ține cont de faptul că, în cazul unei eventuale hotărâri favorabile, devin aplicabile prevederile art. 228 alin. (1) Cod administrativ, în conformitate cu care, actul administrativ individual anulat de către instanța de judecată, nu produce efecte juridice, în totalitate sau în partea anulată, din momentul emiterii lui.

Prin urmare, în cazul emiterii unei hotărâri judecătorești favorabile, reclamantul va fi restabilit în drepturile încălcate, inclusiv având posibilitate să solicite compensarea prejudiciului cauzat prin actul nominalizat, în cazul în care va fi demonstrată existența prejudiciului, iar argumentele contrare nu pot fi reținute, întrucât sunt lipsite de justificare, având caracter declarativ.

În același context, reiterând motivele de fapt și de drept analizate mai sus, Completul judiciar reține că, chiar dacă riscul este abstract, cererea cu privire la suspendarea acțiunii actului sesizat trebuie motivată convingător, nu prin simpla enumerare a unor valori fundamentale. Și aceasta deoarece, se poate recurge la asigurarea protecției provizorii în materie administrativă prin suspendarea efectului executional al actului administrativ, doar în condițiile în care, reclamantul justifică pertinent și concludent survenirea pagubelor iminente, ca urmare a punerii în executare a acestuia, prin analize concrete, probe exhaustive din conținutul cărora să rezulte o atare concluzie, dar și legătura de cauzalitate directă a efectului executional al actului administrativ contestat raportat la pretinsele prejudicii survenite, caracterizate prin imposibilitatea în reparare, ori repararea acestora cu dificultate.

Completul de judecată reține că, simpla invocare a unui fapt evident, atât timp cât autorul cererii nu argumentează caracterul ireparabil al riscului, nu reprezintă o motivare suficientă și convingătoare pentru a suspenda actul administrativ.

Din considerentele menționate și având în vedere că nu au fost constatate careva temeiuri de fapt și de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate și care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat și de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 03 iunie 2025, ca întemeiată și legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului

civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de avocatul Donțu Ion, în interesele lui Loghin Sergiu.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 03 iunie 2025, emisă în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de avocatul Donțu Ion în interesele lui Loghin Sergiu împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la aplicarea măsurilor provizorii, prin suspendarea executării deciziei și a dispoziției.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei